

telse en redegørelse for baggrunden for Islands ansøgning om optagelse i EFTA.

Da EFTA oprettedes i 1960, så Island sig ikke i stand til fra begyndelsen at deltage i dette samarbejde. Efter en henvendelse fra Island til EFTA i 1961 med henblik på tilslutning under en eller anden form, stillede sagen — på grund af EFTAs forhandlinger med EEC — i bero. I november 1968 indgav Island sin ansøgning om medlemskab, hvilket førte til forhandlinger både inden for EFTAs rammer og bilateralt mellem Island og de enkelte EFTA-lande om vilkårene for Islands optagelse.

Ved optagelsen er der vist vidtgående forståelse for og hensyntagen til de *særlige problemer*, der rejser sig for Islands deltagelse i dette markedssamarbejde. Island opnår således *straks de fulde fordele ved medlemskabet* samtidig med, at der for *liberaliseringen* af og *toldafviklingen* for importen af EFTA-varer er fastlagt *overgangsordninger* af henholdsvis *5 og 10 års varighed*. Hertil kommer, at visse af de særligt gunstige toldregler, der ved EFTAs tilblivelse gennemførtes i forhold til *Portugal*, også vil finde anvendelse på Island. Endvidere vil Island helt kunne holde enkelte varer, herunder navnlig *olie- og benzindruckter*, uden for konventionens liberaliseringsbestemmelser. Endelig yder henholdsvis Storbritannien (for fiskeeksportens vedkommende) og de øvrige nordiske lande (gennem finansielle bidrag til landets industrialisering og tilsagn om importlettelse for fåre- og lammekød) *særlige indrømmelser* ved Islands indtræden i frihandelssammenslutningen.

Om disse indrømmelser sagde ministeren bl. a.:

„... Når disse indrømmelser må anses for velbegrundede, beror det dels på, at 90 pct. af Islands eksportindtægter hidrører fra fiskeri og landbrug, for hvilke sektorer EFTA-medlemskabet ikke umiddelbart ville medføre fordele, medens praktisk taget hele Islands import falder på industrisektoren og derfor omfattes af EFTA-toldafviklingen, dels på, at Island i en årrække først og fremmest som følge af svigtende fangst- og afsætningsbetingelser inden for fiskerierhvervet har befundet sig i en vanskelig økonomisk situation. De relativt lempelege tiltrædelsesvilkår må betragtes som en forudsætning for Islands tilslutning, eftersom det islandske samfund ved landets indtræden i EFTA må påregne at blive stillet over for løsningen af betydelige opgaver, inden man vil kunne indgå i det økonomiske samarbejde på lige fod med de øvrige EFTA-lande. Med oprettelsen af en nordisk industrialiseringsfond for Island har det netop været tanken at skabe forudsætninger for, at Island i en overskuelig fremtid vil kunne udnytte de toldfordele for industrivarer, det opnår ved sin indtræden i frihandelssammenslutningen. Ikke mindst i en indledende fase, hvor mange industrier på det nærmeste må bygges op fra grunden, vil det være afgørende, at der eksisterer tilstrækkelige finansieringsmuligheder, og at de nødvendige indkøb af kapitaludstyr i